

EDITORIAL

Trobareu en aquest butlletí l'habitual ressenya legislativa, així com dos comentaris jurisprudencials. El primer, de Jorge Pérez, tracta sobre temps de treball i processos d'elecció de representants, mentre que el segon, a càrrec d'Eva Comellas, aborda la inactivitat administrativa en el compliment d'acords col·lectius.

LEGISLACIÓ

REAL DECRETO 625/2023, DE 11 DE JULIO, POR EL QUE SE APRUEBA LA OFERTA DE EMPLEO PÚBLICO CORRESPONDIENTE AL EJERCICIO 2023 ([accés al text](#)) ([correcció d'errades](#))

La regulació és bastant similar a la continguda en ofertes d'ocupació pública de l'Administració General de l'Estat d'altres anys.

Us en destaquem les següents novetats:

- S'afegeix un apartat 2 a l'art. 9, que disposa que les places no cobertes durant l'execució d'una convocatòria poden convocar-se novament sempre que no hagin transcorregut més de tres anys des de la publicació de l'oferta pública d'ocupació que les hagi autoritzat.
- L'art. 3.3 introdueix que els processos selectius no poden durar més de 9 mesos, llevat de causa justificada. Així mateix, a les convocatòries es pot especificar la distribució territorial de les places, especialment en el cas de les autoritzades a l'escala de funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional.
- A l'art. 3.5 s'hi afegeix que, per assegurar l'agilitat dels processos, es tractarà que la fase d'oposició tingui un màxim de quatre proves.
- La gestió dels processos de promoció interna (art. 5.2) comptarà amb l'aplicació de criteris propis. A la fase de concurs s'avaluaran els mèrits que posin en valor i guardin més relació amb la carrera professional desenvolupada per les empleades i empleats públics.
- Es poden convocar sense que computin a efectes de taxa de reposició, les places corresponents al personal declarat indefinit no fix per sentència judicial, no exigint-se ja que hagin de ser "d'administracions públiques" (DA 3a).
- La DA 4a distribueix les places addicionals per al funcionament adequat dels serveis públics essencials en els diferents cossos de l'AGE, mentre que la DA 5a distribueix aquelles que tenen com a finalitat el compliment de l'objectiu previst per a la reducció de la temporalitat a l'ocupació pública, també als cossos de l'AGE, constant aquí 500 places de l'escala de funcionaris amb habilitació de caràcter nacional. Totes estan incloses a l'annex del Reial decret que detalla les places (en total, 1.094 places per a habilitats nacionals, de les quals 300 de promoció interna).
- La DA 6a regula els terminis d'execució dels processos selectius.

Així mateix, es manté (DA 1a) que les corporacions locals que aprovin la seva oferta d'ocupació pública han de trametre els

acords aprovatoris a l'Administració General de l'Estat, a través de les delegacions i subdelegacions del Govern, als efectes del que estableix a l'article 56.1 de la *Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local*.

RESOLUCIÓN DE 13 DE JULIO DE 2023, DE LA SECRETARÍA DE ESTADO DE FUNCIÓN PÚBLICA, POR LA QUE SE MODIFICA LA DE 16 DE MARZO DE 2023, POR LA QUE SE CREA EL REGISTRO DE PLANES DE IGUALDAD DE LAS ADMINISTRACIONES PÚBLICAS Y SUS PROTOCOLOS FRENTE AL ACOSO SEXUAL Y POR RAZÓN DE SEXO ([accés al text](#))

Es modifica l'apartat 2, de manera que els òrgans competents en matèria d'igualtat han de remetre a la bústia institucional que s'hi indica no només els plans d'igualtat i els protocols sobre assetjament sexual i per raó de sexe, sinó també els annexos I i II, que s'afegeixen en aquesta resolució). Els esmentats plans, protocols i annexos s'han de publicar a la secció d'igualtat de la pàgina web de la *Dirección General de la Función Pública*.

REAL DECRETO 659/2023, DE 18 DE JULIO, POR EL QUE SE DESARROLLA LA ORDENACIÓN DEL SISTEMA DE FORMACIÓN PROFESIONAL ([accés al text](#))

Aquesta norma reglamentària té per objecte el desenvolupament d'un sistema únic i integrat de formació professional regulat per la *Ley Orgánica 3/2022, de 31 de marzo, de ordenación e integración de la Formación Profesional*.

REAL DECRETO 677/2023, DE 18 DE JULIO, POR EL QUE SE MODIFICA EL REAL DECRETO 1148/2011, DE 29 DE JULIO, PARA LA APLICACIÓN Y DESARROLLO, EN EL SISTEMA DE LA SEGURIDAD SOCIAL, DE LA PRESTACIÓN ECONÓMICA POR CUIDADO DE MENORES AFECTADOS POR CÁNCER U OTRA ENFERMEDAD GRAVE ([accés al text](#))

Segons la seva exposició de motius, diverses novetats en el règim jurídic i alguns canvis posteriors a la seva publicació, que afecten principalment les referències normatives de remissió, fan necessari adequar la regulació d'aquesta prestació.

ACORD GOV/183/2023, DE 5 DE SETEMBRE, PEL QUAL ES DECLARA D'INTERÈS PÚBLIC LA REALITZACIÓ DE FUNCIONS DOCENTS DEL PERSONAL SUBJECTE A LA LLEI 21/1987, DE 26 DE NOVEMBRE, D'INCOMPATIBILITATS DEL PERSONAL AL SERVEI DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT, EN EL MARC DE L'ACTIVITAT DE FORMACIÓ ATRIBUÏDA A L'INSTITUT DE SEGRETAT PÚBLICA DE CATALUNYA ([accés al text](#))

Es declara d'interès públic la realització, per part del personal subjecte a la *Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat*, d'activitats docents relacionades amb el lloc de treball que es considera principal, en el marc de l'activitat de formació atribuïda a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, excepte per la impartició d'ensenyaments que condueixen a l'obtenció de títols universitaris, des de l'1 d'octubre de 2023 fins al 30 de setembre de 2026.

DECRET 148/2023, D'1 D'AGOST, SOBRE LES PERSONES DELEGADES DE PROTECCIÓ DE DADES DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT I EL SEU SECTOR PÚBLIC ([accés al text](#))

Té per objecte establir el règim i l'estatut jurídic de la persona delegada de protecció de dades de l'Administració de la Generalitat.

ORDEN EFP/805/2023, DE 17 DE JULIO, POR LA QUE SE ESTABLECE LA EQUIVALENCIA DE LA CATEGORÍA DE OFICIAL DE POLICÍA DE LA ESCALA BÁSICA DEL CUERPO DE LA POLICÍA NACIONAL AL TÍTULO DE TÉCNICO SUPERIOR CORRESPONDIENTE A LA FORMACIÓN PROFESIONAL ([accés al text](#))

ORDRE EMT/213/2023, D'1 DE SETEMBRE, DE MODIFICACIÓ DE L'ORDRE EMT/214/2021, DE 17 DE NOVEMBRE, PER LA QUAL S'APROVEN LES BASES REGULADORES PER A LA CONCESSIÓ DE SUBVENCIONS DE FOMENT DE L'OCUPACIÓ I DE LA CONTRACTACIÓ DE PERSONES PRIORITÀRIAMENT EN SITUACIÓ D'ATUR (SOC-CONTRACTACIÓ) ([accés al text](#))

DICTAMEN DEL COMITÉ ECONÓMICO Y SOCIAL EUROPEO SOBRE «NEGOCIACIÓN COLECTIVA VERDE: BUENAS PRÁCTICAS Y PERSPECTIVAS DE FUTURO» ([accés al text](#))

DICTAMEN DEL COMITÉ ECONÓMICO Y SOCIAL EUROPEO SOBRE «LA IGUALDAD DE TRATO DE LA JUVENTUD EN EL MERCADO LABORAL» ([accés al text](#))

SENTÈNCIES

ES TEMPS DE TREBALL EL QUE COMPRÈN LES FUNCIONES INHERENTS ALS NOMENAMENTS DELS MEMBRES DE MESES ELECTORALS EN PROCESSOS D'ELECCIÓ DE REPRESENTANTS?

SAN de 5 de juny de 2023, recurs 86/2023 ([accés al text](#))

Comentada per Jorge Pérez

El Títol II ET regula els drets de representació col·lectiva i de reunió de les persones treballadores a l'empresa, dedicant els arts. 69 a 76 al procediment electoral. Tant a les empreses com a les administracions públiques -en aquest cas, en relació amb el seu personal laboral- regeixen aquests preceptes en la determinació de l'elecció, ja sigui per a delegats de personal o per a comitè d'empresa, a la configuració de les meses electorals i les seues funcions, en les votacions i en les reclamacions en aquesta matèria.

Com és sabut, els òrgans de representació legal de les persones treballadores a l'empresa són el comitè d'empresa i els delegats de personal. Aquests últims ostenten la representació de les persones treballadores a les empreses o centres de treball que tinguin menys de 50 i més de 10 persones treballadores. En empreses de major dimensió, aquesta representació correspon al comitè d'empresa.

A la regulació del procediment electoral, l'art. 73 de l'ET estableix que a l'empresa o centre de treball s'ha de constituir una mesa per cada col·legi de 250 persones treballadores electores o fracció. La mesa serà l'encarregada de vigilar tot el procés electoral, presidir la votació, fer l'escrutini, aixecar l'acta corresponent i resoldre qualsevol reclamació que es presenti, i la formen el president, que és la persona treballadora de més antiguitat a l'empresa, més dos vocals, que són els electors de major i menor edat. Les funcions de la mesa són, d'acord amb el que disposa l'art. 74.2 ET, les següents: fer públic entre els treballadors el cens laboral amb indicació de qui són electors; fixar el nombre de representants i la data límit per a la presentació de candidatures; rebre i proclamar les candidatures que es presentin; assenyalar la data de votació; i redactar l'acta d'escrutini en un termini no superior a tres dies naturals.

Doncs bé, s'ha plantejat la qualificació que ha de tenir el temps que les persones designades per formar part de les meses electorals i, molt especialment, si aquest temps ha de ser considerat de treball o no. L'AN es pronuncia a favor que el temps emprat per les persones treballadores designades membres de les meses electorals per a l'elecció dels seus representants a l'empresa, sigui considerat temps de treball.

En el cas plantejat, les posicions inicials de les parts en conflicte eren absolutament oposades: mentre que els sindicats demandants consideren que la *Directiva 2003/88/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de novembre de 2003, relativa a determinats aspectes de l'ordenació del temps de treball* i la jurisprudència del TJUE reclamen que es consideri temps de treball, l'empresa -en aquest cas, pública- entén que el temps emprat per exercir aquestes funcions s'ha d'enquadrar en una llicència retribuïda, semblant a la concedida per al compliment d'un deure inexcusable de caràcter públic i personal, previst a l'art. 37.3.d) ET. Hi afegeix a més que la mateixa AN, en sentència de 8 de maig de 2007, ja havia rebutjat la pretensió de cobrar -per part dels integrants de la mesa electoral a les eleccions a representants dels treballadors- les hores extraordinàries meritedes per dur a terme funcions en un període que excedia la jornada laboral, en no considerar-lo temps de treball.

Però entén ara la Sala Social de l'AN que procedeix revisar aquest criteri, en base a les argumentacions següents:

a) En primer lloc, la pròpia regulació del temps de treball a l'art. 34 ET, l'apartat 5 del qual el concreta en tot aquell transcorregut des del començament fins al final de la jornada diària.

b) La *Directiva 2003/88/CE*, que defineix el temps de treball com a "tots els períodes durant els quals el treballador romangui a la feina, a disposició de l'empresari i en exercici de la seva activitat o de les seves funcions, de conformitat amb les legislacions i/o pràctiques nacionals" i com a temps de descans "tots els períodes que no siguin temps de treball".

c) D'altra banda, l'art. 37 ET preveu, a l'apartat 3.d), el permís retribuït de la persona treballadora "pel temps indispensable, per al compliment d'un deure inexcusable de caràcter públic i personal, comprès l'exercici del sufragi actiu. Quan consti en una norma legal o convencional un període determinat, cal atènyer-se al que aquesta disposi quant a durada de l'absència i compensació econòmica".

d) La pròpia normativa electoral, recollida al ja referit Títol II ET, que estableix el contingut i les funcions de la mesa electoral i que ha estat desenvolupat pel *Real Decreto 1844/1994, de 9 de septiembre, por el que se aprueba el Reglamento de elecciones a órganos de representación de los trabajadores en la empresa*.

Així doncs, la Sala Social de l'AN entén que no es pot fer una comparació mimètica entre el procés electoral general, regulat a la *Ley Orgánica 5/1985, de 19 de junio, del Régimen Electoral General*, i el procés d'elecció dels representants de les persones treballadores a l'empresa. En el primer cas, es fa efectiu el dret al sufragi universal reconegut a l'art. 23.1 de la *Constitución*, mentre que al segon s'institucionalitza el dret de participació de les persones treballadores a l'empresa a través dels òrgans de representació previstos a l'ET. En aquest sentit, aquesta participació no és un dret unidireccional, sinó que reverteix directament a l'expectativa de l'empresa d'obtenir un interlocutor vàlid a efectes de negociació col·lectiva, consulta i participació amb la representació legal de les persones treballadores.

D'altra banda, la indefugible condició de persones treballadores d'aquelles que són elegides per a la mesa electoral, sent el seu nomenament irrenunciable -art. 5.3 del *Real Decreto 1844/1994*-, determina i condiona la situació de les persones designades, eliminant-ne l'element de voluntarietat i reafirmant la necessitat que, durant el procés electoral, les persones treballadores designades romanguin al centre de treball, en temps de treball i sota la supervisió de l'empresari, i queden substituïdes les funcions pròpies dels seus llocs de treball per aquelles que tenen a veure amb la seva condició de membres de la mesa electoral.

És l'obligatorietat del nomenament durant el procés electoral la que fa que les funcions pròpies del seu lloc de treball de les persones treballadores designades es vegin substituïdes, de manera irrenunciable, per aquelles que conformen el mandat legal i que s'adrecen a fer efectiu el dret de participació a l'empresa. Així, aquestes darreres es converteixen, el dia del procés electoral, en "la seva activitat". Segons el parer de l'AN, no es pot sostenir que aquestes funcions siguin alienes a l'àmbit d'organització empresarial, ni que es tracti d'una absència del treball en els termes previstos a l'art. 37 ET. Conseqüentment, han de ser acollides les argumentacions dels sindicats i declarar que el temps dedicat a l'exercici de les funcions com a membres de les meses electorals dels processos d'elecció de representacions unitàries de les persones treballadores, constitueix temps de treball amb caràcter general.

LA INACTIVITAT ADMINISTRATIVA EN EL COMPLIMENT DELS ACORDS COL·LECTIUS

SAN de 27 de juny de 2023, recurs 110/2022 ([accés al text](#))

Comentada per Eva Comellas

L'objecte del recurs contenciós administratiu d'aquest cas és la inactivitat de l'Administració pública amb relació al compliment d'acords col·lectius. Més enllà dels fets concrets, són d'interès els fonaments jurídics que tracten sobre la inadmissibilitat de sol·licituds, d'una banda, i la inactivitat administrativa, de l'altra.

Els acords incomplets són les clàusules 3a i 8a de l'Acord de 12 de març de 2018 assolit entre el Ministeri de l'Interior i els sindicats de Policia Nacional i associacions professionals de la Guàrdia Civil. La clàusula 3a preveia destinar 100 milions d'euros cada exercici per a incentivar el reingrés de personal al servei actiu. Aquesta actuació s'havia de dur a terme almenys durant tres exercicis successius (2018, 2019 i 2020). En la clàusula 8a, el Ministeri es comprometia a impulsar les mesures legislatives necessàries per a garantir que en el futur no es pogués produir una disfunció salarial entre cossos policials que realitzen les mateixes funcions, en termes comparatius entre les forces i cossos de seguretat de l'Estat i els cossos de policia

autonòmics. En tots dos casos, l'efectivitat dels acords passava per aprovar mesures pressupostàries i legislatives, entre altres en les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

L'any 2021 la part recurrent va reclamar en via administrativa el compliment dels acords però la seva sol·licitud va ser inadmesa (art. 88.5 de la *Ley 39/2015*). En el procés contenciós sol·licità la declaració d'inactivitat de l'Administració en aplicació de l'art. 29.1 de la *Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción Contencioso-administrativa* (LJCA) segons el qual: "Quan l'Administració, en virtut d'una disposició general que no requereixi actes d'aplicació o en virtut d'un acte, contracte o conveni administratiu, estigui obligada a fer una prestació concreta en favor d'una persona determinada o de diverses, els que hi tinguin dret poden reclamar a l'Administració el compliment d'aquesta obligació (...)."

L'Administració argumenta que no es tracta d'un cas d'inactivitat administrativa perquè no es donen els pressupòsits de l'art. 29.1 LJCA. D'una banda, perquè no estem davant d'una disposició de caràcter general ni d'un acte, contracte o conveni administratiu. I de l'altra, perquè el contingut dels acords excedia la competència del Ministeri, òrgan que els va adoptar.

L'AN assenyala que el grau de vinculació jurídica de l'Acord de març de 2018 s'ha de valorar a la llum dels principis generals de la negociació, la delimitació del seu àmbit objectiu i subjectiu, la competència i potestats dels signataris, la regularitat formal i la seva publicació. L'Acord publicat el mes de març de 2018 és un acord vàlid d'àmbit sectorial (art. 34 EBEP), negociat en compliment dels principis de legalitat i bona fe, que es limita als cossos i forces de seguretat de l'Estat, sense sobrepassar per tant l'àmbit propi de la competència del Ministeri de l'Interior. Però no tot el seu contingut és directament aplicable i eficaç, ja que les clàusules en litigi tracten matèries que estan sotmeses a reserva de llei i en aquest cas només les Corts Generals poden determinar-les definitivament (art. 38.3 EBEP).

Tanmateix, d'acord amb la força obligatòria reconeguda als pactes i acords vàlidament assolits, l'AN considera que l'incompliment de les clàusules 3a i 8a sí que té la consideració d'inactivitat de l'Administració en els termes establerts a l'art. 29.1 LJCA. En la clàusula 3a, s'assumia vàlidament l'obligació de destinar una quantitat certa de diners -100 milions d'euros- durant un temps determinat -com a mínim 3 exercicis pressupostaris- per assolir un objectiu concret –reincorporació al servei de determinat personal-. I això no es va dur a terme. Pel que fa a la clàusula 8a, tampoc es van impulsar les mesures legislatives necessàries. El Ministeri de l'Interior havia de procurar amb tots els mitjans al seu abast complir amb les obligacions i compromisos adquirits, si bé no li era jurídicament exigible aconseguir la presentació d'iniciatives legislatives ni la seva aprovació (art. 87 CE). Tot l'anterior escapa de les seves competències i potestats.

D'acord amb l'art. 38.3 EBEP, quan manqui la ratificació d'un Acord o, en el seu cas, hi hagi una negativa expressa a incorporar allò acordat en el projecte de llei corresponent, s'ha d'iniciar la renegociació de les matèries tractades en el termini d'un mes, si així ho sol·licita almenys la majoria d'una de les parts.

En conseqüència, l'AN ordena al Ministeri de l'Interior que iniciï una renegociació per al compliment de les clàusules 3a i 8a amb els sindicats i associacions professionals que van subscriure aquell Acord.

En aquesta sentència es constata la força obligacional dels acords assolits en la negociació col·lectiva. Els acords col·lectius vàlids que contenen compromisos concrets i determinats generen en l'òrgan de govern que els va acordar l'obligació d'actuar per tal d'aconseguir el seu compliment. Quan això no succeeix, es pot incórrer en inactivitat administrativa i s'hauran d'aplicar les conseqüències previstes a aquests efectes en l'ordenament jurídic.